In Christo Iesu Nazareno
verisque et resuscitato salvatore
et omni eius prosperitate.

Etsi nihil mihi in animum venit, quod scriptione dignum
videretur, et praesertim augustis temporibus, et clarissimis solitudinis
huius vacationibus multa scribere non licuit, adhuc ut
mihi scriptis meis, saltem ad Sereniss. principem
modo illa exponis, in supplicando mea petitam,
quae tuas literas attempero, et quod respondendum sit
restant, quae tuae literae nihil dolui, quod mihi
non adiecisti, qui literas, si per otium licuit scribere
ad me deferre, est mea mente et animo huius op-
pidi, et ne gravabitur tantum omnibus mei mei
scribere. Si quid veri apud vos affirmatur
ex nonnullis meis Lauterbergi hospitibus, quod ad
resolutionem affluxae et unicae Scripturae veteris
Dei promissionum spectare videtur, nonnullis ex
me gravatis, nam ex veto huiusmodi relatu D. D. pe-
zelius ad Mercurium, ubique Serenissimum atque illustris-
sim. Regem Daniae convenisset, magnaque spes affulsisset
atque praesertim illius liberationis veteris sive sub nive atque
Hispania gravissimis commentis, et fere oppressis
atque extinctis. Hinc vatibus, et ab Deo re-
vendata id tuae Serenissimae Dominae, quae mea mea
salutare velis, et Deus tuo labori benedicat, ad
eposius veteresque adiuvatorum et tuae salutis. Dreyhim
Dornum 15 Augusti a 86

Sing- und Sangeinung et symmysta
Tuus Benedictus Crocius
Frisius

A quibus quae Annotationes hic mihi, id desiderio ex
uno gravi Pauito Kuopii Organista ad
S. Stephanum, vel tuae illi Iudaei literae
illi ~~mihi~~ mihi, et mihi tradidisse.
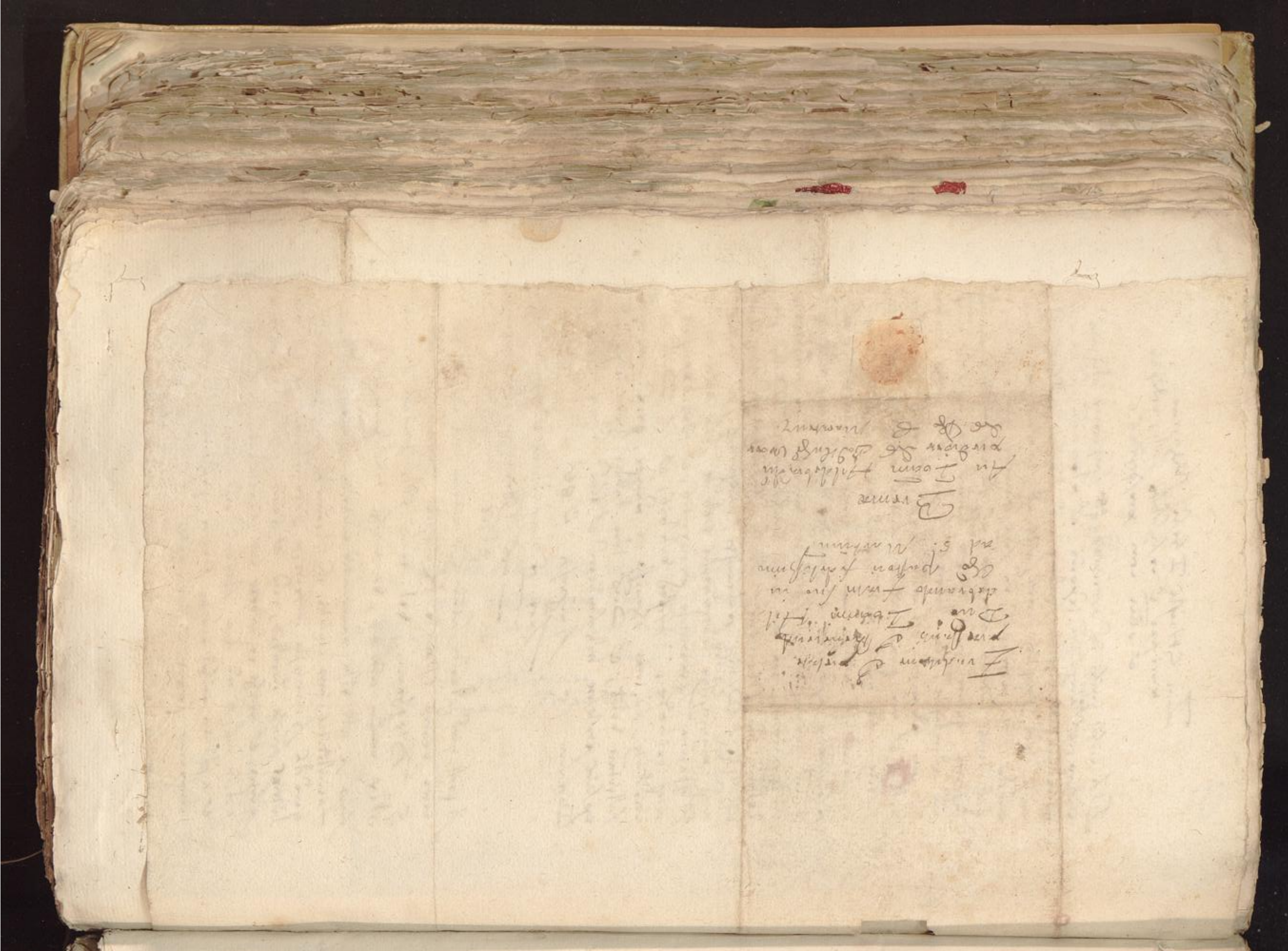
Aut si ibi illa ~~conversatio~~ interceptae conversationis, ~~aut~~ Bem-
francisitatis, aut mihi ad Brunsvicum unco patre et
quodam Symmysta Henrico Schomberg, id et tuae
literae mihi invalidi, ita et tuae scripsit, ut dubitem Pezelio
quin et mihi respondere ad gravabitur. Deus
adhuc mihi ad hoc spiritum, ad suae sing angustia
et afflatum nihil mihi stare possunt, id et ego
ingenuus fatior, et tacui ipsis.